

# Trauermarsch

[illegible]

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

A messzeségből trombiták  
réztücsökciripelése száll,  
előnti a Birodalom  
réteit a trombita-csiganyál.

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

Közeledik a gyászmenet,  
gyászfátyol-napfogyatkozás  
a hölgyek arcán s rettenet,  
de gyászölükben izgalom:  
nyirkosodnak a gyászbugyik,  
s jönnek a gyászfrakkos urak,  
éjből a frakk – a csillagok  
óraláncán fityeg a hold,  
és gyászos nemiszervük combjuk  
között lélekharangozik.

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

Az élen gyászkancon üget  
a tábornok, mindkét fülében  
vatta – ha villám csattog is,  
csak annyit hall belőle, mintha  
csészén ezüstkanál kocogna,  
plomba a tábornok fogában:  
sziklába töltött ekrazit,  
gyászzsebében a pakli kártya,  
s azt látja, ha álmodozik:  
a kártyalapok figurái  
egymásnak lábbal fektetett,  
véres katonatemetek.

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

Közeledik a gyászmenet,  
huszárok mentén a sújtás  
kanyarog, mint drótakadályok,  
vonulnak a sötét mezőn,  
cselédszoba-Birodalomban,  
a szénaboglyák - kiscselédek  
befülledt dunyhái között.

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

Trombita harsan - réztücsök,  
közeledik a gyászmenet,  
rulettgolyó-hold körbefutja  
az eget, csillagzsetonok  
gyűlnek az Isten asztalára,  
a gyászhintó lassúdan úszik,  
bakján a Sarkcsillag a lámpa,  
vonul a gyász-Göncölszekér,  
a tavak ablakát betörve  
vízmélyig gomolyog az éj.

Tratatatam, tratatatam, tratatatam...

Közeledik a gyászmenet,  
a réztücsökciripelésben  
nyikorognak gyászkerekek,  
s mint körfűrész, forog a hold,  
csillagon - görcsön - felsikolt,  
hasad a deszka-éj, az ében,  
szekercecsattogás - ki épít  
ravatalt vagy vesztőhelyet?

Trombita-csiganyálás rétek,

közeledik a gyászmenet,  
gyászkancáján üget az élen  
a tábornok, a hölgyek arcán  
gyászfátyol-napfogyatkozás,  
huszárok mentén a sújtás  
szögesdrót, zúzmaralepett,  
trombita harsan - réztücsök,  
gyászkangyal suhog az éjben,

lebeg a gyászolók fölött,  
óceánjáró-nyelv ütődik  
fogsora jéghegyeibe,  
állnak cselédlány-dunya boglyák  
trombita-csiganyálezüstben,  
rulettgolyó-hold fut az égen,  
csillagzsetonok halmait  
söpri maga elé az Isten,  
és réztücsökciripelésben  
– bakján a Sarkcsillag a lámpa –  
úszik a gyász-Göncölszekér.  
A tavak ablakát betörve,  
mint szétdurrant pezsgőspalack,  
vízmélyig gomolyog az éj.

---

(A [Kormos István és Baka István versei](#) című kötetből.

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)